

PTÉ-ÁOK Gólyatábor

2005

08.28.

09.01.

Fonyódliget

CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA CONFABULA

A PTE ÁOK HALLGATÓI LAPJA

2005. GÓLYATÁBORI SZÁM

CONFABULA

6 ENNI PEDIG KELL

Az átlagos pécsi medikus nem tudásra éheznek meg legelőszőr.

Legtöbben akkor szembesülnek legelőszőrrel a ténnyel, amikor már az ünnepélyes évnnyitó is annyira megterheli szervezetüket, hogy úgy érzik: most már aztán tényleg, de azonnal. Nos igen. Enni kéne valahol...

Gondolom, ti is átérzitek ezt a problémát a maga súlyosságában, ezért én most -látszólag reménytelen- kilátástalan helyzetetekből igyekszem titeket kimenteni, akkor is, ha ezzel hat éve féltve őrzött titkaimat, tapasztalataimat osztom meg veletek, melyeket egyébként hosszas vallatás után is elhallgatnék.

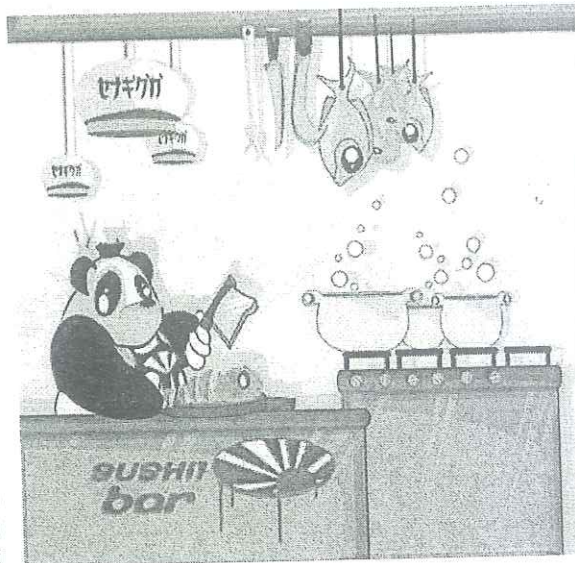
Mielőtt még lapunkat langymeleg vízbe áztatnátok, majd egészségben felfalnátok, jobb, ha mondjuk indulásnak otthonról hoztok valamit az első napra vagy napokra, ezzel gyakorlatilag kiürítve az ottani tartalékokat. Bár ez utóbbi hosszú távon rontja az otthoniak életkilátásait, ennek ellenére jól felpakolnak minket. Bárcsak tudnák, hogy a felkészültebbek ezt már az úton, a többiek lehetőleg még aznap este, érkezéskor elpusztítják. Na jó. De másnap semmiképp sem hagyják magára.

Sajnos (nem csak) a pécsi éttermek jókora hányadának egy közegészségügyi ellenőrzés kimondottan ártana. Éppen ezért, ezt, az amúgy hatalmas éhségünk miatt (is) mellékes ténnyt most félretesszük. Csakis a teljesség igénye nélkül térhetek a lényegre.

Egyetemi büféink méregdrágák, viszont egyre nagyobb választékkal kecsegtettek idén. A Széchenyi tér felé haladva találunk rá az ebédidőben egyébként túlszűfolt Flekken 1 és Flekken 2 Étteremre és sörözőre. Az utóbbi hangulatosabb, és talán az étel is jobb. A milánói spagettit feltétlenül próbáljuk ki. Ezek azért is jók, mert a mozi közelében vannak, így a lehető legkevesebb testmozgással fél napi időtöltésünk kilőve, és egy jókora pofont adunk az egészséges életmódnak is. Hatalmas mennyiségű jó ételre ne számítsunk, ha menüt kérünk. Egyébként jobb áttanulmányozni az étlapot. Az óvatosabbak, és egyben gyanakvóbbak a Hungária úton tovább haladva talán még találnak egy pizzériát, ami

alsóbbéves csoportbulijainkról híresült el, de mi nem járultunk hozzá ennek feltüntetéséhez odabent. Maradjunk annál, hogy nemcsak pizzát lehet enni.

Következő célpontunkhoz -tartva az irányt- már komoly erőfeszítés kell. Aki nem tántorodik el egy kisebb emelkedőtől, valamint nem elégszik meg a sarkon lévő csárda kínálatával, eljuthat a Várfal söröző és vendéglő bejáratáig, mely sajnos pár éve drágább lett. Ennek ellenére néha-néha visszatérek ide cigánypecsenyét enni, mert szerintem ebben verhetetlenek. Amennyiben valaki mégis a 2-es busz vonalán haladna tovább, a Zsolnay szobor közelében, a Néprajzi Múzeumnál kell letérnie (a múzeumot persze ahogy kell, messziről elkerülve), célba véve azt az utcát, ahol egy kínai étterem is van. Most pedig egy nagy ugrás következik. És már a Széchenyi téren is vagyunk. Itt persze kihagytam a Jókai téri pizzériát, de abból lesz még bőven. Páran majd biztosan hozzászoknak az itt és a 48-as tér közelében („A”-koli) fellelhető McDonald's-hoz. Olcsón jól lakni sosem fognak, és még tapintatos is voltam. A Király utca pizzériáit könnyű észrevenni. A Dóm Étteremben voltam utoljára. Bár ez sem pénztárcakímélő, egyszer azért mindenképpen megéri kipróbálni! Időnként jó pizzát (is) ehetünk (amennyiben

OKTATÁSI CENTRUM

Üdv gólyák!

Isten hozott titeket az egyetemen! Mint minden gólyatábori különszám, ez is azzal a céllal született, hogy a legszükségesebb infókat megkapjátok első kézből és a hatodik éve igen hatékonyan működő instruktori rendszerrel párhuzamosan kicsit maradandóbb és a vizuálisok számára is ideális forrást teremtsen! Az igazi HÖK, sosem látott képek, el nem hangzott interjúk(?)... egyszerűen 100% exclusive!

Ha a cím alapján azt hinnétek, hogy most valami unalmas térítési cucc, vagy szociális bla-bla következik, tévedtek, mert kedves Tamás (Bodnár) és Gábris (Nagy) barátom azt a részét magára vállalta. Szóval mielőtt még félbehagynátok az olvasást, leleplezem, hogy az Oktatási Centrumnak (O.C.) vajmi kevés köze van az oktatáshoz (bár az utóbbi időben egyre több, hála neked ETR), csak az Egyetem és a HÖK vezetősége és mindenféle tekintélyelvek ilyen hálátlan névvel illették. Persze akkoriban még mindenki táplált olyasféle reményeket, hogy a "számítógépek csak a tesztek gyakorlására jók", "a hallgatók évközben úgyis csak tanulnak, nem fognak itt számítógépezni" vagy az "internetezők 96%-a csak tudományos igénnyel keresgél".

Nos, ők azok, akik tévedtek, vagy politikailag korrektebben alternatív úton haladók. Szóval az O.C. a számítógépes szupersztráda egyik oázisa, ahol a hét munkanapjain reggeltől estig netezhettek, játszhattok a weben, sorban állhattok, csetelhettek, olvasgathattok egy kellemesen légkondicionált teremben úgy 30 számítógépen.

Fontos szereplő Dede, a terem felügyelője, aki tavaly az "Év embere" volt végtelenül önzetlen segítőkészsége okán. Viccet félretéve reggel 9-től délután 5-ig áll rendelkezésetekre, vizsgaidőszakban 8-16 között.

Ha szakavatott segítségre szomjaztok, bátran forduljatok hozzá, segít fájlokat másolni, letölteni, képeket és szövegeket szkennelni, nyomtatni és így tovább. Amennyiben nem találjátok, nyugodtan

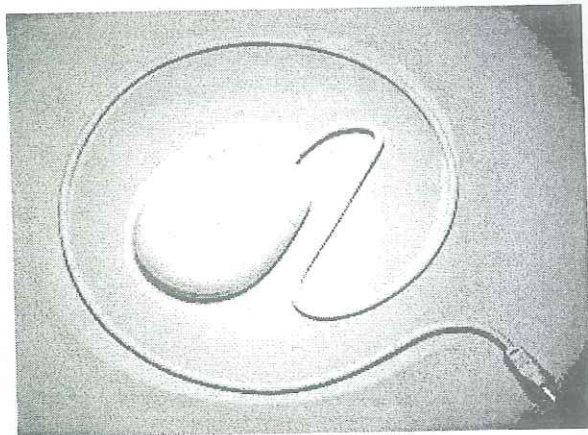
menjtek a közeli Confabula irodába ill. Diákirodába, ahol szinte mindig találtok monitorfejű firkászokat (beleértve engem is), akik szívesen segítenek. Délután 5-től 8-ig minden nap másik hallgató felügyeli a termet, s bár hozzájuk is fordulhattok kérdésekkel, de ők nem feltétlenül jártasak az informatikában, szóval a fontos számítástechnikai ügyeiteket csúcsidőben intézzétek. Persze vannak öregebb masinák (peches, akinek az jut) de igyekszünk a technika fejlődésével lépést tartani, s így pillanatnyilag 10 Mbit/s-os internetes kapcsolatunk van, ami elvileg nagyon gyorsan tölt le weblapokat, de a várakozási idő természetesen függ a másik fél felkészültségétől. És előreláthatólag rövidesen átlépjük a 100 Mbit/s-os álomhatárt!

Helyet adva az idealistáknak, valóban lehet, és kell is néha oktatási célokra használni számítógépeket, így az ETR

(Egységes Tanulmányi Rendszer) elérésére, melynek bővebb magyarázatába nem bocsátkoznék, kaptok róla információt a táborban és beiratkozáskor is. Másrészt lehet böngészni az anatómia szerver oktatási segédanyagait nagyon hasznosan, vagy sejtbológia tesztek kitöltögetni, néha házi dolgozatot összeszervezni.

Dióhéjban ennyit az OC-ről, amennyiben kérdésetek van, keressetek minket a diákirodán, ifjú Padawanok.

Prépost Eszter
- HÖK alelnök-

és nagyon sok szervezési feladat is vár mindenkire, aki kedvet érez az ilyen jellegű hasznos időöltéshez.

A SCORA (Standing Committee on Reproductive Health including AIDS) program Pécsett 2000 szeptemberében indult útjára, csatlakozva az országos programhoz. Célja, hogy orvostanhallgatókat készítsen fel az AIDS és egyéb nemi betegségek (STD), a nővédelem és a fogamzásgátlás témáiból, hogy ezt követően órákat tartsanak közép- illetve általános iskolákban. A felkészítő előadások minden év szeptemberében indulnak, amelyet a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Karának (PTE-ÁOK) oktatói, orvosai tartanak, amelyet a PTE-ÁOK Kredit Bizottsága kreditpontokkal honorál. A felkészítő kurzus elvégzése után a hallgatók már órákat tarthatnak közép- illetve alapfokú oktatási intézményekben. Ezek az órák 45 percesek, ahol a hallgató kihasználva a minimális korkülönbséget, interaktív formában tud beszélgetni a diákokkal az AIDS-ről, a nemi betegségekről illetve a tanulókat foglalkoztató egyéb kérdésekről. Jelenleg 18 közép/általános iskolával vagyunk kapcsolatban, ahol 18 lelkes órátartó hallgató segítségével 2002 decemberéig mindösszesen 144 előadást (kb. 3500-3700 tanuló részvételével) tartottunk. Az órák sikeréhez illetve hatékonyságához az is hozzájárult, hogy 2000 óta mind a European Commission, mind a Durex magyarországi forgalmazója, mind egyéb külső szervezetek is hasznosnak tartották támogatni célkitűzésünket. Az órákon kívül egészségnapokat is szervezünk (elsősorban Százhalombattán és Sellyén), melyeken egy egész napos rendezvény keretein belül fogalakoznak a témával. Az iskolák visszajelzései alapján munkánk hasznos és szükséges, mivel a diákok ezirányú oktatása nem kielégítő az iskolákban, mindemellett a medikusok is jól hasznosítható készségekhez jutnak a jövőbeli munkájukhoz.

Az Egészségfejlesztési munkacsoport (SCOPH) célja, hogy az orvostanhallgatók, mint leendő orvosok, már most bekapcsolódhassanak azon munkába, melynek célja az ország egészségügyi helyzetének javítása. Ennek érdekében az előzőleg felkészített orvostanhallgatók kiscsoportos oktatásokat tartanak közép- és általános

iskolások számára - akárcsak az AIDS és STD prevenciók munkacsoport tagjai - a kardiovaszkuláris betegségek, valamint a drogfogyasztás megelőzésének témakörében, mely során az egészséges életmód és táplálkozás is hangsúlyt kap. Az orvostanhallgatók szakmai felkészítése az Egyesület által szervezett kurzusokon történik, melyeken országosan elismert szakembereket kérünk fel különböző területekről, hogy a szakmai igényesség mellett, minél több szemszögből lássák a résztvevő orvostanhallgatók a problémákat és kapjanak segítséget azok kezeléséhez, megoldásához.

A 2001-es évvel kezdődött meg az Egyetemi Vezető Főnövér előzetes elképzelésein alapulva az Önkéntes Hospice program, melynek sajátja, hogy a klinikáinkon ápoltt betegek pszichés támogatását az egyetemünkön tanuló diákok is gyakorolhassák, segíthessék. A Felkészítők, Értekezletek és Előadások lényege az „Önkéntesség” fontosságának és még szélesebb körben való terjesztése hirdetése. Szerencsére már ott tartunk, hogy az Egyetemista a „kis csoportos foglalkozásoktól” a szoros ágymelletti „magánbeszélgetésekig” bárhol kipróbálhatja magát.

Ugyanebben az évben indult még egy rendkívül népszerű programunk a Teddy Bear Hospital, melynek célja hogy az óvodákban a gyerekekkel játékos módszerrel már kis korokban eloszlassuk az orvosok iránt érzett félelmüket.

A filozófusok azt tanítják, az egész, mindig több a részek összegénél. A MOE PHB is több, mint az a pár program, amit vázoltunk. Itt tagja lehetsz egy jól együtt dolgozó csapatnak. Olyan tapasztalatokat, ismereteket szerezhetsz, sőt mi több, próbálhatsz ki (szervezés, más emberekkel való tárgyalás, beszélgetés, pályázatírás), amiket máshol nem igen tudsz megszerezni. Az angolt akár nap, mint nap használhatod, úgy ahogy majd te magad is beszélni fogod egy külföldi kórház orvosával, ha úgy döntesz valamelyik gyakorlatodat kis hazánk határain kívül töltöd. A prevenció is több, mint pár órás tanárossdi a gimiben. Egy olyan, talán nem annyira látványos munka, amiben te is aktívan részt vehetsz, és a pusztán tudásnál is sokkal többet, értékes gyakorlati tapasztalatokat ad. Gondold át! Hát nem éri meg?

PTÉ-ÁOK

2005. AUGUSZTUS

08:00
 09:00
 10:00
 11:00
 12:00
 13:00
 14:00
 15:00
 16:00
 17:00
 18:00
 19:00
 20:00
 21:00
 22:00
 23:00

Vasárnap

Megérkezés

**INSTRUKTOROK
 ELIGAZÍTÁSA**

vacsora

ismerkedjünk est

VETÉLKEDŐ

MULACSSÁG

Hétfő

SZAKMAI NAP

reggeli

Bemutatkozik:
 HÖK
 HUMSIRC
 CONFABULA
 KTKB

@tr egyetemes tanulmányi rendszer

előadás

Dékan Köszöntő

ebéd

Prof. Dr. Papp Lajos
 előadása

vacsora

Humorista:D

MULACSSÁG

Júlyatábor 2005

28. - SZEPTEMBER 01.

Kedd	Szerda	Csütörtök
reggeli	reggeli	
Padacsonyi Kirándulás	SPORTNAP 	Utazás haza
	ebéd	
		
vacsora	vacsora	
	KONCERT	
	VETÉLKEDŐ	
MULACSSÁG	MULACSSÁG	MULACSSÁG

EGYEDÜL A VILÁG ELLEN

avagy Frankhon Iránti gyűlöletről, szeretetről

Az ember életében jöhet a pillanat - ádázul, nem is sejtetve alattomos közeledtét-, mikor feltornyosulnak a hullámok, a levegő forr körülötted, megfojt, miközben mégis dideregsz; száz segítő kéz is utánad nyúl, mégis körülölel a magány; mikor úgy érzed, ebbe a végtelen csöndbe bele kell süketülni, hogy levegőt akarsz és talajt a lábad alá, hogy vége legyen már a zuhanásnak, és ekkor -mint valami túlvilági gondoskodásról való megsemmisítő bizonyíték- megszületik agyad egy sötét zugában az ötlet; lassan pedig minden gondolatodat felöleli, kitölt és mentőövet kapsz végre fuldokló, hogy: El innen, el messzire, kitörni, ha kell beletörni, megtanulni élni, ha itt nem megy, hát másutt. Hogy el kell innen menni. El.

Útirányt kéne választani, de még mielőtt tényleg fontolóra vennéd a dolgot, már hallod is fűledben a jól ismert párizsi tangóharmonikát, lelki szemeid előtt látod ezerembertömegét (ilyenkor persze nem jut eszedbe arctalansága...), a Moulin rouge-t, a jó vörösborok zamatát már érezni véled, így kérdésfeltevés helyett válasz születik: Franciaország.

Lázás szervezkedésed eredményeképpen, fel sem eszmélsz, már meg is van hova mész, kikhez, mikor. Életedet egy bőröndbe pakolod, bár te sem igazán hiszed, hogy ez lehetséges, de kár ezen most gondolkodni. Megpróbálsz nem a szereteteid szemébe nézni, mikor napok alatt készülő, növekvő, dagadó bőröndödet meglátva, szemrehányóan kifordulnak a szobádból. Barátaidat végiglátogatod, igyekszel minden kis szeretetmorzsát megragadni és szívedben egészzé gyúrni, mert már most érzed: sok lesz ez az egy év, ki kell tartani a morzsáidnak.

Felszállsz az autóbuszra. A szabadság mámora szorongással, félelemmel és persze fájdalommal vegyül benned. Elindultál a Frankhonba vezető úton, felnőttséged útján?

Odakint elsőre persze minden olyan, mint „idebent”. Az embereknek két fülük van és egy orruk, sírnak és nevetnek. Aztán ahogy egy nyelv lassan kibontakozik előtted, úgy tárul fel egy másik kultúra, egy más gondolkodásmód. Ahol hatalmas igenek és hatalmas nemek születnek benned egy nép iránt.

Ahol megkérdezik tőled, hogy miképp lehet, hogy nincsenek mandulavágású szemeid és miért nincs itthon magashegység, hisz az Altaj (mongol magashegység!) is az. Ahol elhiszik viccnek szánt megjegyzésedet, miszerint „nem, Magyarországon nincsenek tejtermékek és hűtő sem”, ahol szőke hajad és akcentusod miatt boldog-boldogtalan angolnak néz, ahol Trianonba beletört kis magyar-lelked nem érti, hogy -ezek miért nem értik, érzik egy nemzet tragédiáját- és ahol saját bőrödön is tapasztalhatod, hogy a külföldi mikroorganizmus flóra egészen más, mint az itthoni, így éppen csak Ebolát nem szedsz össze, de azt is csak azért nem, mert az odakint sincs.

IMPRESSZIÓK AZ IDŐRŐL

Az utóbbi időben egyre több embertől hallottam, hogy úgy érzi, mintha felgyorsult volna az idő. Én is így vagyok ezzel. Nem arra a „felpörgött minden, túl gyors lett az élet, nem jut semmire idő, és különben is” típusú üres közhelyre gondolok most, hanem az igazán megélt élményre, hogy kifolyik kezünkől az idő. Persze ez csak egy érzés, de engem arra készítetett, hogy átértékeljem azt, amit erről a témáról gondolok. Ha szakítasz erre az írásra néhány percet, egy-két gondolatot megosztanék veled.

Az egész akkor kezdődött, amikor észrevettem, mennyire egymásba folynak a napok. Ez biztos ismerős érzés. Összekavarodsz, és az is nehezedre esik, hogy megmondd, milyen nap is van ma. Repülnek a napok, a hetek, talán kapaszkodó egy találkozás, egy buli, netán egy ZH sürgető időpontja. Aztán lassan eljön újból a vizsgaidőszak, amikor aztán végleg egybefolynak a napok, és csak a kitűzött nap számít, aztán kezdődik minden előlről a következő vizsga miatt. Furcsa, meghatározó időszak ez.

És hogy miért említem ezt, most? Hagyjuk meg a többi időt, a szorgalmi időszakot, a drága szüneteket másra? Vajon másra tudjuk használni a drága perceket? Tényleg tudunk időt szakítani a másakra? Persze, hisz rajtunk áll. Sokszor nem sikerül megvalósítani, hisz emberek vagyunk. Biztos sokszor beléd is könyörtelenül hasít a múlt: akkor nem ezt kellett volna mondani, tenni. Fáj, hogy abban a pillanatban vak voltál, hogy nem láttad, mit teszel; megbántottad a kedvesed, a barátaid, netán a családod, és már nem lehet sehogy sem visszacsinálni. Könyörtelenül halad az Idő, előre és nem vissza. Az Időt hibáztatod, pedig az rajtad kívül eső, fix tényező. Telik, múlik. Az, hogy melyik e kettő közül, csak rajtad áll; a küldetésed, hogy hasznosan töltsd életed. Azokban a percekben, órákban, amikor megérsz valamit az élet szépségéből, amikor megérinted a másik lelkét és ő a tiédet, úgy érzed, megállt az idő - pedig csak úgy száguld.

Biztos emlékszel, amikor egyszer még régen hazafelé tartottál. Bosszankodtál, mert hideg volt, hóesés, aztán ráébredtél a látvány

gyönyörűségére: a kopott utcák mocskát szűz hó lepte be, és az ódon lámpák halvány fénye narancs-rózsaszínűre festette az ég alját, és a sűrű pelyhekben hulló hópihéket. Lenyűgözött a látvány, és önfeledten szököltél tova, úgy érezted, megállt az idő. Szinte megdöbbenél, amikor az ismerős kaput láttad: ilyen hamar hazaérteztél?

Arra is emlékszel, amikor néhány barátoddal összefutottatok, és nekiálltatok beszélgetni. Csak úgy, spontán. Mindig is ezt szeretted, amikor az ilyen alkalmak maguktól jönnek, akkor a legjobbak. Akkor is ez történt, a felületes csevegés elmélyült, igazi, mély baráti beszélgetés lett belőle, forró, ízletes tea és halk muzsika kíséretében. Volt szó mindenről, az Élet nagy kérdéseiről, olykor pedig a témák súlyát oldandó, közös poénok repkedtek, hogy olajozottabban menjen tovább a társalgás. Megállt az idő. Amikor úgy érezted, hogy lassan menni kell, és rápillantottál az órádra, rémülten vetted észre, mennyire elszállt az idő. Vagy vegyünk valami egyszerűbbet: a kedvenc dalod. Milyen hosszú is? Három, négy, öt vagy tíz perc? De amikor hallgatod, mégis megáll a világ.

Repül az Idő. Minden lépés, lélegzetvétél közelebb visz az utolsóhoz, medikus vagy, megtapasztaltad az elmúlást, a boncteremben, a klinikákon, netalán még korábban, otthon. Ha minden jól megy, orvos leszel, számolnod kell vele, nem tudsz majd mindenkit megmenteni. Ráébredsz lassan a saját sorsodra, hogy rád is az vár.

Most valami biztatót illene írnom ide, a végére. Túl lehangoló ez így, az Élet nemcsak erről szól. De azon elgondolkodtál-e, hogy nem a vevő készülékében van-e a hiba? Talán Te, én és mindnyájunk rosszul kezeljük a drága időt. Talán az Időn nem gondolkozni kellene, hanem kihasználni. Megélni, átélni minden percet. Sikerül, ha nem is mindig, de elégszer, hogy meglásd az élet szépségét. Ajándék minden nap. Ne gondolkozz, csak fogadd el, mint egy gyermek. Megéri. Hidd el.

Könyved sütiértök esti program az Orvostudományi és Egészségügyi Főiskolai Kar hallgatói számára a Szent Mór Kollégiumban. A jó hangulatról az "A Café & Bar" és DJ Albrecht gondoskodik
MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK

Welcome

Városi vetélkedő &
> 2005.09.15.

Welcome Városi vetélkedő &

Summer break

Thursday Night

> 2005.09.15. VÁROSI VETÉLKEDŐ & WELCOME PARTY

> 2005.09.29. SUMMER BREAK PARTY

> 2005.10.13. THURSDAY NIGHT PARTY

Találkozó 18:00-kor a megbeszélrt találkozóhelyeken. További részletek a plakátokon.

Old's party egész éjszaka

PTE ÁOK HÖK
PTE EFK HÖK

PLANUM

JOSÉ

Belépés PTE ÁOK és EFK hallgatóknak -diákigazolvány bemutatásával- ingyenes, külsősöknek 200 HUF.

PTE SZENT MÓR KOLLÉGIUM
Pécs, 48-as tér 4.
RESIDENT: DJ ALBRECHT